

Világunk egyensúlya

Az egyensúly megbomlása mindig a létezés mély rétegeiben okoz zavart, amely akár betegség formájában is megnyilvánulhat. Emberek és energiák együtt munkálkodnak azon, hogy a világ rendje fennmaradjon, mert egy egyensúlytalan térben nehéz a szeretet állapotában élni és teremteni. Tudással kell lenned azzal kapcsolatban, ami veled történik ebben az egyensúlytalan állapotban, és azzal kapcsolatban is, hogy mit kell tenned ilyen helyzetben. A tudás hatalmas erő, képes helyre állítani az egyensúlyt: ha helyes és tiszta, békét ad, és a lélek halhatatlan fényéhez kapcsol.

A szeretet védelmet ad, ám az életért való küzdelem során nem mindig tudsz ezzel az érzellemmel lenni – ez a világ jelen állapotának természetes sajátossága. A békére és az önzetlen szeretetre kell törekedni amikor csak lehet, mert ezek vezetnek ki a dualitásból, az ellentétek, mint a jó és rossz küzdőteréből. Amikor helyes, szép és tiszta dolgokon dolgozol, az energiák oltalmaznak. Ez az a tudás, amelyre minden lélek vágyik: az az állapot, ahol jól vagy, ahol az energiák nem bántanak, és nem is akarnak bántani.

Békében, a munkával való teremtés és a pénz pozitív áramlása is mind olyan erők, amelyek tanítanak, emelnek, és lehetővé teszik, hogy jobba tedd a világot. A tudás védi az anyagiakat, a szereteted pedig megnyitja az emberek szívét, akik így anyagi és lelki javakkal támogatnak. Ezért légy tudatos, szeretetteljes és bölcs azokkal, akik melletted állnak és védenek. Velük mindig önzetlen szeretetben légy, és térj vissza újra és újra a szeretethez, mert ez az az állapot amely minden gyógyulás és fejlődés forrása.

A hibákat ki kell javítani: tanulj, gyógyulj és emelkedj. Mindenkit tanítani kell a „mi az”, „mit”, „hogyan” és „miért” kérdéseire, mert ez az a tudás, amely rendet teremt a világban.

Amikor a lélek visszatér a szeretethez, a világ egyensúlya lassan helyreáll. A rend nem kívülről érkezik, hanem belül születik meg: a harcos szeretet nélkül elintézi, hogy rend legyen, a tudatos, szeretetteljes ember pedig azzá a fényponttá válik, amely környezetét finoman harmóniába rendezi. Tehát a világ egyensúlya nem egy távoli, elérhetetlen állapot. Ez az a békés állapot, amelyből minden alkotás és teremtés ered. Az egyensúly akkor teljeseedik ki igazán, amikor az ember felismeri: minden tett, minden gondolat, minden szeretettel kimondott szó egy új világ termékeny magja. A szeretet és a tudás együtt olyan erőt alkotnak, amely képes átformálni ezt a valóságot. Ha a lélek tisztán látja saját útját, és bölcsen használja a kezébe adott energiákat, akkor a világ is válaszol: megnyílik, lágyabbá válik, és visszatükrözi azt a fényt, amelyet belül hordozol. Így válik a teremtés nemcsak személyes, hanem kozmikus folyamattá.